

۱۱۸

گنجینه

گزیده بیانات آیت الله عابدینی

خطبه‌های نماز جمعه ۲ دی ماه ۱۴۰۱

سازمان مجامع قرآنی

نشریه ذکر جمعه
با هدف انتشار گزیده بیانات
ائمہ جمعہ قزوین در خطبه‌های
نماز جمعه، هر هفته به صورت
الکترونیکی از طریق شبکه‌های اجتماعی
ستاد نماز جمعه منتشر می‌گردد.
لازم به ذکر است متن بیانات ائمہ
محترم جمعه، با حذف و اضافات و
ویرایش همراه است و سعی شده
است جهت مطالعه و بهره جویی
هرچه بهتر مخاطبین گرامی،
اهم محورها ارائه گردد.

خطبه اول

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ
وَاللَّعْنُ الدَّائِمُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ
إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.

عاقبت دوستی‌های دنیایی

قَالَ اللَّهُ الْحَكِيمُ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ:

﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾^۱

در خطبه‌های گذشته، درباره دشمن و دشمنی
گفتیم. دوستی و دشمنی واقعیتی در زندگی همه
ما مردم است. هرکس در زندگی خود دوستانی و
دشمنانی دارد. مهم این است که دوستان و دشمنان

۱. دوستان هم، در آن روز، دشمن هم‌اند! مگر خودمراقبان (زخرف: ۶۷).

ما چه کسانی باشند. هیچ‌کس بدون دشمن و هیچ‌کس بدون دوست نیست. آنچه جایگاه انسانی ما را مشخص می‌کند این است که چه کسی با ما دوست است و ما با چه کسی دوست هستیم؛ دشمن ما چه کسی است و ما با چه کسی دشمنی داریم.

وقتی قیامت می‌شود، پرده کنار می‌رود و واقعیت‌ها مشخص می‌شود. کسی که دوست مناسب در زندگی خود داشته، روسفید و سربلند است. کسی که دوست او دوست نبوده و با شیطان و با شیطنت‌آمیزان دوستی کرده، روسیاه و رسوا خواهد شد. در این خطبه، ان شاء الله با هم این مطلب و این حقیقت را در قرآن بررسی می‌کنیم تا ببینیم قرآن در خصوص دوستی خوب و بد چه بیانی دارد.

«خلیل» به معنای دوست صمیمی است. کسانی که در دنیا بر اساس منافع دنیا با هم دوست می‌شوند، هدف‌هایی دارند و طمع آن‌ها را با یکدیگر مشترک کرده است که به خاطر آن طمع و مقام و مال و منفعت، به خدا و دین نگاه نمی‌کنند و به مردم و

منافع مردم کاری ندارند. به خاطر مطامع و منابع خودشان دست به دست هم می‌دهند و با هم یکی می‌شوند و دوستی می‌کنند.

﴿...يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ...﴾ کسانی که این‌گونه با هم رفاقت می‌کنند، وقتی قیامت می‌شود، به جان هم می‌افتند و با هم دشمن می‌شوند؛ برای اینکه می‌بینند آن کاری که در دنیا کردند غلط بود. این‌ها در دنیا، دست به دست هم دادند و به مردم ضرر زدند، بیت‌المال را به غارت بردند، منافع ملت را نادیده گرفتند و منفعت شخصی خودشان را دنبال کردند. وقتی پرده‌ها کنار رفت و قیامت به پا شد، حال این‌ها چگونه است؟ مثل گرگ به یکدیگر حمله می‌کنند؛ برای اینکه با هم قلباً و ذاتاً دوست نبودند و به خاطر منافع گرد هم آمدند. رضای خدا در کار آن‌ها بود و صداقت و اخلاص و تقوا نداشتند.

من گاهی این‌گونه مثال می‌زنم: مثلاً کسی به مسئولی می‌گوید: به فرزند، برادر یا رفیق من شغلی بده. این مسئول باید اولویت‌ها و لیاقت‌ها را ببیند

و نوبت را مراعات کند؛ اما از سر رفاقت، برادر یا فرزند این شخص را شاغل می‌کند. وقتی قیامت شد، آن کسی که با این روش شغل پیدا کرده، [هم] با کسی که [او را] سفارش کرده و هم با کسی که سفارش را قبول کرده، دعوا و دشمنی دارد و می‌گوید: شما باعث شدید من یک عمر نان حرام خوردم، کار خلاف کردم و جای کس دیگری را گرفتم که نباید می‌گرفتم! این‌ها با هم دعوایشان می‌شود.

کسی که سفارش کرده با کسی که سفارش شده دعوا دارد و می‌گوید: من کار غلطی کردم؛ تو چرا حرف مرا پذیرفتی؟ کسی که مسئول بوده و به او سفارش شده است، به سفارش‌کننده می‌گوید: تو چرا این سفارش غلط را برای من آوردی و امروز برای من ماجرا درست کردی؟ همه به جان هم می‌افتند. این وضع قیامت کسانی است که رفاقت‌ها و دوستی‌هایشان بر اساس صداقت و رفاقت ایمانی نیست.

[در] آخر آیه می‌فرماید: ﴿...إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ کسانی که بر اساس تقوا و درست‌ی زندگی کردند و صداقت

داشتند، حساب آن‌ها درست است؛ [زیرا] رضای خدا را می‌خواستند. قرآن می‌گوید که دوستی‌ها چگونه باید باشد تا در قیامت روسیاه نشویم.

پشیمانی؛ نتیجه دوستی با پیروان شیطان

سوره مبارک فرقان همین حقیقت را به بیان واضح‌تری مطرح می‌فرماید:

﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا.
لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلْإِنْسَانِ خَدُوْلًا ۗ﴾^۱

وقتی روز قیامت می‌شود، کسی که ظلم کرده است، دست خود را گاز می‌گیرد. ((يَقُولُ)) معنای استمرار دارد. یعنی پیوسته حرف او فقط این است: ای کاش وقتی در دنیا بودم، راه پیغمبر را می‌رفتم! من راه فلان خط و جناح

۱. روزی که هر بدکاری پشت دست‌هایش را گاز می‌گیرد و با آه و حسرت می‌گوید: ((کاش سبک زندگی‌ام را هماهنگ با پیامبر کرده بودم. ای وای من! کاش با فلانی دوست نمی‌شدم. با آنکه تعلیمات کتاب آسمانی به دستم رسیده بود، مرا از زندگی کردن طبق آن منحرف کرد.)) بله، چنین شیطان‌هایی همیشه انسان را در زمان نیاز، تنها می‌گذارند! (فرقان: ۲۷ تا ۲۹).

و فلان قوم را رفتم و حرف فلان کس را گوش کردم. چرا حرف پیغمبرم را گوش نکردم و راه دینم را نرفتم؟! وای بر من! ای کاش فلان کس را رفیق برای خودم انتخاب نمی‌کردم! رفاقت او راه مرا خراب کرد: من اهل نماز جمعه بودم؛ او پای مرا از نماز برید. من اهل نماز جماعت و مسجد بودم؛ او کاری کرد که من دیگر به مسجد نروم. او لقمهٔ حرام به من خوراند؛ من دیگر علاقه‌ای به قرآن و اهل بیت علیهم‌السلام ندارم. من حرف حق را نمی‌شنوم و گوش‌هایم برای شنیدن حق کر شد؛ برای اینکه با آدم‌های نااهل دوست شدم. وای بر من! کاش فلانی را رفیق خودم انتخاب نمی‌کردم!

همین که پای این آدم در زندگی من باز شد، رابطهٔ من با قرآن و محل قرآن که مسجد است و با دعا و اهل بیت علیهم‌السلام قطع شد. نماز من دیگر حال نماز سابق را ندارد. کاش این کلاه به سر من نمی‌رفت و این رفاقت ایجاد نمی‌شد!

این دشمنی شیطان است. حالا می‌فهمم کسی که تاکنون او را دوست می‌دانستم، [در حقیقت] شیطان

است. وقتی قیامت به پا شد، معلوم شد که این شیطان است در قالب انسان که باعث شد من در زندگی این همه خسارت بکشم.

عاقبت اطاعت از بزرگان نابکار

یک مرحله جلوتر، در سوره مبارک احزاب فرمود:

﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ. وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا. رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنُوهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾^۱

کسانی که در دوستی، بر خلاف دین و مروت و جوانمردی و صداقت و انسانیت عمل کردند، وقتی آتش جهنم به صورت آن‌ها می‌خورد، صورت‌هایشان دگرگون و منقلب می‌شود. این منقلب شدن دو معنا دارد:

۱. روزی که چهره‌هایشان در آتش از این‌رو به آن‌رو می‌شود، می‌گویند: «ای کاش از خدا و پیامبر اطاعت می‌کردیم!» و ادامه می‌دهند: «خدایا، ما از سران و بزرگانمان اطاعت کردیم؛ پس در واقع آن‌ها بودند که گمراهمان کردند. خدایا، دوچندان عذابشان بده و کاملاً لعنتشان کن.» (فرقان: ۶۶ تا ۶۸).

یک معنا این است که از حیرت و وحشت و سرگردانی، دائم به این سو و آن سو نگاه می‌کنند. نگاه آن‌ها ثابت نیست و به چپ و راست و بالا و پایین نگاه می‌کنند؛ برای اینکه وحشت‌زده هستند.

یک معنا هم این است که وقتی آتش جهنم به صورت آن‌ها می‌خورد، صورتشان کریه و زشت و جهنمی می‌شود. این دو با هم منافاتی ندارند. یعنی چهره‌هایشان هم زشت و کریه و هم ناآرام و وحشت‌زده می‌شود.

آرزو می‌کنند: ای کاش خدا و رسول خدا را اطاعت می‌کردیم! ما به جای اینکه خدا و پیغمبر را اطاعت کنیم، به دستور کسانی عمل کردیم که بر ما مسلط بودند، برای ما آقای می‌کردند و به ما دستور می‌دادند. به جای اینکه به دستور خدا، ائمه اطهار علیهم‌السلام و رهبر حکیم و معنوی و قرآنی عمل کنیم، به دستور آمریکا عمل کردیم. [یا مثلاً] کسی حرف او روی ما تأثیر داشت و بزرگ فامیل بود. او به ما گفت: بروید در خیابان‌ها شرارت کنید. ما حرف او را گوش کردیم. حرف بزرگانمان را در دنیا گوش کردیم.

﴿... فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا﴾ این‌ها باعث شدند که ما راهمان را گم کردیم، راه بد رفتیم و خلاف و ظلم کردیم. خدایا، این‌ها را دو برابر عذاب کن: یکی به خاطر گناهان خودشان و یکی هم به خاطر اینکه باعث شدند ما مردم به گمراهی کشیده شدیم. دوستی‌های بد کار را به اینجا می‌کشاند.

ویژگی‌های دوست خوب

از منظر حضرت عیسی علیه السلام

در آستانه میلاد حضرت عیسی مسیح (عَلَى نَبِيِّنَا وَآلِهِ وَعَلَيْهِ السَّلَام) هستیم. امام صادق علیه السلام در حدیثی از حضرت رسول اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمودند:

«قَالَتِ الْحَوَارِيُّونَ لِعِيسَى: يَا رُوحَ اللَّهِ مَنْ نُجَالِسُ؟»
قَالَ: «مَنْ يُذَكِّرُكُمْ اللَّهَ رُؤْيَاهُ وَيَزِيدُ فِي عِلْمِكُمْ
مَنْطِقَهُ وَيُرَغِّبُكُمْ فِي الْآخِرَةِ عَمَلُهُ.»^۱

حواریون به حضرت عیسی علیه السلام گفتند: ای روح الله، ای

۱. محمد بن یعقوب کلینی، الکافی، به تصحیح علی‌اکبر غفاری و محمد آخوندی، ج ۱، تهران: دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۶۳ش، ص ۳۹؛ ترجمه: حواریون به عیسی گفتند: یا روح الله، با که بنشینیم؟ فرمود: با کسی که دیدارش شما را به یاد خدا اندازد، سخنش دانشتان را زیاد کند و کردارش شما را به آخرت تشویق کند.

عیسی بن مریم، ما با چه کسی نشست و برخاست کنیم و دوست باشیم؟ حضرت فرمود: با کسی دوست باشید که سه ویژگی داشته باشد (سه اثر در زندگی شما داشته باشد):

۱. کسی که وقتی او را می‌بینید، خدا را به یاد بیاورید، با خدا آشنا شوید و او وسیله معرفت و آشنایی شما با خدا باشد. اگر دوستان ما این‌گونه هستند خیلی خوب است؛

۲. وقتی با شما صحبت می‌کند، فهم و علم و دین شما افزایش پیدا کند. دوستی او بی‌خاصیت و بی‌فایده نباشد. چنین دوستی به درد می‌خورد؛ [زیرا] شما را به یاد خدا می‌اندازد و علم و دانش و معرفت و خوبی‌های شما را می‌افزاید؛

۳. عمل او شما را به قیامت راغب می‌کند. [مثلاً] مال خود را در راه خدا وقف می‌کند و در مواسات و گرفتاری‌های کرونا و غیرکرونا به داد مردم می‌رسد و دل‌سوز است. زیرا معتقد است:

این دنیا تمام می‌شود. می‌خواهم برای آخرت خود کاری کرده باشم. [بدین ترتیب] ما را هم تشویق می‌کند که با او در مسیر آخرت حرکت کنیم.

شهیدان؛ بهترین دوستان ما

ما الان در خدمت شهیدان بزرگواری هستیم که بعد از سالیان سال، از سفری طولانی و غم‌انگیز و مظلومانه، به دامن جمهوری اسلامی ایران برگشتند. نمازگزاران عزیز ما به استقبال آن‌ها رفتند و به آن‌ها احترام گذاشتند. الان هم روی چشم و سر ما جای این عزیزان ماست. خاک پایشان را می‌بوسیم و به آن‌ها احترام می‌گذاریم.

صحبت از دوستی بود. یار و همراه و دوست ما شهیدانمان باشند. همین شهیدان هستند که ما را با خدا همراه می‌کنند، فهم و اخلاق و صداقت ما را می‌افزایند، ما را به آخرت تشویق می‌کنند و در حمایت از دین و حمایت از مسجد و جمعه و جماعت به ما کمک می‌کنند و یادآور می‌شوند.

این شهیدان در صداقت و یکرنگی، خدمت به مردم و دشمن شناسی و دشمن ستیزی معلم ما هستند. همین امروز در حمایت از جمهوری اسلامی ایران، این شهدا بسیار بیشتر از ما که ادعا می‌کنیم، یاور نظام مقدس جمهوری اسلامی، محکم‌کننده پایه‌های حکومت دینی و صادرکننده انقلاب به اقصانقاط عالم هستند. خدا ارواح پاک آن‌ها را انبیا و اولیا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ محشور بفرماید.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ شَانِئَكَ
هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ

خطبه دوم

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى جَعْفَرِ
بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ
مُوسَى وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ
الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.
أَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظْمِ أَمْرِكُمْ.

دعوت به تقوا با توسل به انبیا و اولیا عليهم السلام

برای اینکه با تقوا آشنایی بیشتری پیدا کنیم و حقیقت تقوا را درک کنیم، دست توسل به دامن بزرگان تقوا می‌زنیم.

بزرگان تقوا انبیای الهی و ائمه هدی علیهم السّلام هستند.

مناسبت‌های هفته

ميلاد حضرت عیسی علیه السلام

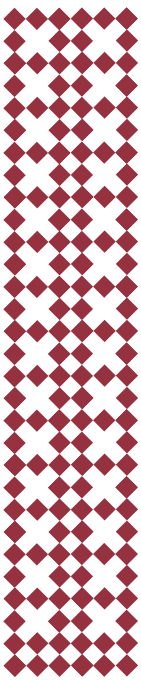

گزیده بیانات آیت الله عابدینی در خطبه‌های نماز جمعه | ۲ دی ماه ۱۴۰۱

حضرت عیسی بن مریم (عَلَى نَبِينَا وَآلِهِ وَعَلَيْهِ السَّلَام) هم خود ایشان و هم مادر گران قدرشان، اسوه و الگوی تقوا هستند. میلاد حضرت مسیح علیه السلام را به همه مسلمانان جهان که پیروان حقیقی حضرت مسیح هستند و به مسیحیانی که به آن حضرت اعتقاد راسخ دارند تبریک عرض می‌کنم. حضرت عیسی مسیح علیه السلام همان کسی است که برای بنی اسرائیل سخنرانی کرد:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾^۱

۱. همچنین، یادتان باشد عیسی بن مریم به بنی اسرائیل گفت: «من فرستاده خدا به سوی شما و تأییدکننده کتاب موجود، یعنی تورات هستم و آمدن پیامبری را بعد از خودم مژده می‌دهم که نامش احمد است.» اما وقتی احمد با معجزه‌های روشن

من فرستاده خدا برای شما هستم. نگفت همه شما. [یعنی] شاید بعضی از شما با من ارتباط برقرار نکنید؛ با یهودیان و صهیونیست‌ها ارتباط برقرار کنید. سپس فرمود: این تورات را که پیش از من نازل شده است، قبول دارم و تصدیق می‌کنم و به آن ایمان دارم. [سپس] آمدن پیغمبری را که پس از او می‌آید بشارت داد و اسم آن حضرت را هم بر زبان جاری کرد. عیسی گفت: من پیغمبر بنی‌اسرائیل هستم (نه همه بنی‌اسرائیل). وقتی پیامبر خاتم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مبعوث به رسالت شد، خدا به پیغمبر ما هم دستور داد:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾^۱

به‌سویشان آمد، گفتند: «این‌ها جادو جنبل‌های رایج است.» (صف: ۶).

۱. ای محمد، بگو: «مردم، من پیامبر خدا برای همه شما انسان‌ها هستم؛ همان کسی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین فقط متعلق به اوست. معبودی جز او نیست و خوشبختی و بدبختی هر ملت و مملکتی به دست اوست.» بنابراین، خدا و فرستاده‌اش را که پیامبری درس‌نخوانده است و به خدا و حرف‌هایش ایمان دارد، باور کنید و دنباله‌رو او باشید تا به خوشبختی دنیا و آخرت برسید (اعراف: ۱۵۸).

تو هم بگو پیغمبر چه کسانی هستی. تو به جای بنی اسرائیل، باید بگویی: همه مردم، در هر کجای زمین که زندگی می‌کنند، در هر مملکت و کشوری که هستند، با هر زبانی که صحبت می‌کنند و هر رنگ و آیینی دارند. [بگو:] من فرستاده خدا برای همه اهل عالم هستم. تو که آمدی، پیغمبر همه هستی، در هر مکانی در دنیا و در هر زمانی. غیر از تو دیگر کسی برای پیغمبری نمی‌آید.

سالگرد شهادت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

شهادت حضرت صدیقه کبری، فاطمه زهرا علیها السلام را خدمت شما عاشقان و دل‌دادگان آن حضرت تسلیت عرض می‌کنم. [پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله] راجع به حضرت صدیقه کبری فرمودند:

«فَأَمَّا ابْنَتِي فَاطِمَةُ فَهِيَ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ.»^۱

۱. محمد بن علی بن بابویه قمی (شیخ صدوق)، الأمالی، به تصحیح محمدباقر کمره‌ای، ج ۱، تهران: کتابچی، ۱۳۷۶ش، ص ۴۸۶؛ ترجمه: دخترم فاطمه، او سرور زنان عالم، از پیشینیان و پسینیان است.

گفتند: مریم سیده نساء عالمین است. از ائمه ما سؤال کردند: مریم علیها السلام بزرگ و سیده زنان عالم است یا فاطمه علیها السلام؟ ائمه ما فرمودند: هر دوی آن‌ها. مریم علیها السلام سرور و بزرگ زنان عالم است زمانه خود است، مثل حضرت مسیح علیه السلام که پیغمبر مردم زمانه خود بود. اما فاطمه علیها السلام ((سیده نساء العالمین من الاولین والآخرین))، فاطمه علیها السلام سیده زنان عالم در همه جای عالم تا همیشه و تا قیام قیامت است. در قیامت هم فاطمه علیها السلام سیده زنان اهل بهشت است. این جایگاه حضرت فاطمه علیها السلام و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله، در مقابل جایگاه حضرت عیسی بن مریم علیها السلام است. ما همان طور که به پیغمبرمان و قرآنمان ایمان داریم، به حضرت مسیح و کتاب حضرت مسیح [نیز] اعتقاد داریم؛ البته نه کتاب تحریف شده. وظیفه ماست که به کتاب حقیقی، تورات و انجیل حقیقی، ایمان داشته باشیم:

﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ

مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ^۱

ما [حتی] اگر [درباره] یک پیغمبر هم بگوییم [که
او را] قبول نداریم، مسلمان نیستیم؛ چه رسد به
پیغمبران اولوالعزم، حضرت ابراهیم، حضرت نوح،
حضرت موسی و حضرت عیسی عليه السلام. ما به همه
پیغمبران و کتاب‌های آسمانی ایمان داریم. یقین
داریم همان گونه که در آخرالزمان حضرت مسیح عليه السلام
به حضرت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف اقتدا می‌کند، مسیحیان
[نیز] در دنیا با مسلمانان هماهنگ خواهند شد:

﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾^۲

امروزه هم آثار آن را در همه جای دنیا مشاهده
می‌کنیم. یقین داریم آینده جهان آینده اسلام است.
اسلام همه کتاب‌های آسمانی و همه انبیای الهی
را قبول دارد. فقط باید پیروان انبیای الهی متوجه

۱. پیامبر آنچه را از طرف خدا برایش فرستاده شده، باور کرد و مؤمنان همراهش هم آن را باور کردند. همگی خدا، فرشتگان، کتاب‌هایش و پیامبرانش را باور کردند و گفتند: «در اصل نبوت، بین هیچ‌یک از پیامبران خدا فرق نمی‌گذاریم.» همچنین گفتند: «گوش شنوا داشتیم و اطاعت کردیم. خدایا، از تو آموزش می‌خواهیم و به‌سوی توست سرانجام همه...» (بقره: ۲۸۵).
۲. مردم را دیدی که گروه‌گروه به دین خدا ملحق می‌شوند (نصر: ۲).

دستورهای دینی ما بشوند و بدانند که دین اسلام مقابل آن‌ها نیست؛ بلکه پیغمبر و کتاب آسمانی ما ادامه‌دهندهٔ راه انبیا علیهم‌السلام است.

وقتی صحبت از حضرت صدیقهٔ کبری، فاطمهٔ زهرا علیها‌السلام می‌شود، خوب است توجه داشته باشیم که حضرت فاطمه علیها‌السلام نمونهٔ زن کامل دینی است. [ایشان] سیدهٔ زنان عالم است. یعنی خدا شخصیتی به حضرت زهرا علیها‌السلام داده است که همهٔ زنان عالم که به دنبال الگو و سرمشق، معلم و مربی و زن کامل هستند، او حضرت زهرا علیها‌السلام است. حضرت زهرا علیها‌السلام برای همهٔ مردم دنیا محبوب است. هر که او را شناخته، در پیشگاه عظمت شخصیت حضرت زهرا علیها‌السلام تواضع نشان داده است؛ مخصوصاً مسیحیان بسیار ارادتمند حضرت صدیقهٔ کبری، فاطمهٔ زهرا علیها‌السلام هستند. [ایشان] در ایمان و بصیرت الگو هستند.

اولین کسی که مظلومیت ولایت امیرالمؤمنین علیه‌السلام و جایگاه ایشان را شناخت، حضرت زهرا علیها‌السلام بود. جان خود را گذاشت تا دیگران را هم روشن کند و در [شناخت]

جایگاه ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام به آنان بصیرت ببخشد. در فرزندپروری نمونه عالم هستی است. فرزندانى مثل امام حسن مجتبی علیه السلام، حضرت حسین بن علی علیه السلام سرور شهیدان عالم و حضرت زینب کبری علیه السلام را در دامان خود پرورش داد.

در جهاد تبیین، [اگر] کسی خطبه فدکیه حضرت زهرا علیه السلام را با دقت مطالعه کند، می‌بیند که آن حضرت چقدر در روشن کردن افکار مردم اثر داشت؛ وگرنه دینی باقی نمی‌ماند. راجع به حضرت زینب علیه السلام می‌گوییم: کربلا می‌مرد اگر زینب نبود. اگر جهاد و فعالیت و روشنگری‌های حضرت صدیقه کبری علیه السلام نیز به داد ما مردم نمی‌رسد، ولایت و جایگاه امیرالمؤمنین علیه السلام، غدیر خم و رسالت رسول اکرم صلی الله علیه و آله، همه به فراموشی سپرده می‌شد.

زنان عقیف و باشخصیت جامعه ما به شرارت‌ها کسانی که خواستند با عفاف و حجاب و شرف زنان بجنگند، عموماً پاسخ منفی دادند. با بیداری و حمایت از دین، عوامل شیطنت و شرارت را ناامید کردند و فرماندهان شیطنت و شرارت، استکبار آمریکایی و

صهیونیست‌ها و سعودی‌ها را مأیوس کردند. این‌ها بانوان جامعه ما هستند و دختران حضرت زهرا^{علیها السلام} به حساب می‌آیند. ما به داشتن بانوان با عفت و شرف افتخار می‌کنیم. به خاطر این بانوان که شاگردان مکتب حضرت صدیقه اطهر^{علیها السلام} هستند، ما در این معنا، جایگاه بلندی در میان اقوام و ملل جهان داریم.

حضرت زهرا^{علیها السلام} مجاهد اول در جنگ شناختی بود. دشمن با ما جنگ شناختی را شروع کرده است. یعنی کاری می‌کند که شناخت کودکان و جوان‌های ما عوض می‌شود؛ تاکنون به مملکت خودشان افتخار می‌کردند؛ اکنون به اجانب بگروند. تاکنون برای شرف قیام می‌کردند؛ اما اکنون چادر از سر کسی بکشند. تاکنون به شهدایشان می‌بالیند؛ اما اکنون بی‌تفاوت باشند و فرقی به حال آن‌ها نکند. این جنگ شناختی است که دشمن برای ما می‌آورد. این جنگ شناختی را در صدر اسلام هم شروع کردند: کاری کردند که مردم تعجب کنند [و بگویند]: امیرالمؤمنین^{علیه السلام} در مسجد چه می‌کرده است! کاری

کردند که مردم فرق بین معاویه و امیرالمؤمنین علیه السلام را متوجه نشوند. پله پله زمینه‌سازی کردند تا شمشیرها برای شهادت امام حسین علیه السلام به دست مسلمانان فعال شود و یزید شراب‌خوار قاتل هوس‌باز جای پیغمبر را بگیرد. این نتیجه جنگ شناختی است.

لازمه‌اش این است که ما بیدار باشیم و در جنگ شناختی هم دشمن را شکست بدهیم. با جهاد تبیین این اتفاق می‌افتد. پدران و مادران، معلمان و استادان دانشگاه‌ها و حوزه‌های علمیه، اهل منبر و سخن، اهل موعظه و نصیحت، اهل قلم و هنر، فیلم‌سازان و نویسندگان، شاعران و مداحان، همه و همه باید قیام کنیم تا شناخت فرزندان ما را تغییر ندهند. اگر در این جنگ شناختی کاری کنند که فرزندان ما اشتباه بگیرند، همان اشتباهی اتفاق می‌افتد که در کربلای اباعبدالله علیه السلام شد و چقدر خسارت‌بار بود. باید با جهاد تبیین جلوی این خطر را بگیریم.

در زیارت‌نامه ائمه علیهم السلام می‌خوانیم:

«قَتَلَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَيْدِي وَاللِّسَانِ.»

خدا بگُشد کسانی را که با دستشان یا با زبان‌هایشان شما را کشتند؛ یعنی دشمن شناخت آن‌ها را تغییر داد و فکر آن‌ها را ضایع و عوض کرد. سپس همان‌ها قاتل شما شدند. خدا آن‌ها را لعنت کند و بگُشد. در جنگ صفین برخی به امیرالمؤمنین علیه السلام گفتند:

«يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، إِنَّا شَكَّنا فِي هَذَا الْقِتَالِ، عَلَي مَعْرِفَتِنَا بِفَضْلِكَ.»^۱

ما در این جنگ شک کردیم. نمی‌دانیم از تو باید طرف‌داری کنیم یا با دشمن تو باید همراه شویم. یعنی دوست و دشمن خلط شد. این همان جنگ شناختی است که باید [به آن] توجه داشته باشیم.

سالروز حماسه ۹دی روز بصیرت و میثاق امت با ولایت

نهم دی ماه نماد حضور حماسی مردم در مقابله با جنگ شناختی است که کشور را تغییر داد و با حضور

۱. نصر بن مزاحم، وقعة صفین، ج ۱، قم: آیت‌الله مرعشی نجفی، ۱۴۰۴ق، ص ۱۱۱؛ ترجمه: ای امیر مؤمنان، ما با وجود شناخت فضل و برتری تو، در این جنگ تردید داریم (و به شک افتادیم).

مردم در نهم دی، فضای کشور معطر شد.

سالروز قیام ۷ دی مردم قزوین

جا دارد از ۷ دی ۱۳۵۷ هم یاد کنیم که عوامل رژیم منحوس شاهنشاهی به مردم قزوین حمله کردند و عده‌ای را مظلومانه به شهادت رساندند. یاد شهدای آن روز را هم گرامی داریم.

سالگرد اشغال افغانستان به دست شوروی سابق

سالگرد اشغال کشور عزیز افغانستان به دست شوروی سابق است. شوروی از هم پاشید. مردم افغانستان امیدواریم استقلال و عدم وابستگی را دنبال کنند و کشور مستقل توانمند مسلمان در دنیا جلوه کنند. این عامل ماندگاری و بقای عزیزان ما در کشور افغانستان خواهد بود.

سالگرد شهادت آیت‌الله غفاری

سالگرد شهادت مظلومانه آیت‌الله غفاری است. وقتی در سال ۱۳۵۴ برای او در قم مراسم گرفتند، عوامل رژیم شاه عده‌ای از طلاب را که در مراسم ایشان شرکت کرده بودند، با باتوم و امثال آن تا توانستند کتک زدند. عده‌ای را هم دستگیر کردند و کار آن‌ها را به زندان و شکنجه کشاندند.

امیدواریم خدای متعال در همه قضایا حامی انقلاب و دین [باشد]. ما [نیز] در انتخاب دوستانمان همواره دقت داشته باشیم و معیارهای دینی را ببینیم. بهترین دوستان و رفقای ما شهدای ما هستند. زیر سایه شهیدان و ادامه‌دهنده راه آنان باشیم.

دعای پایانی

پروردگارا! عاقبت امر همه ما را ختم به خیر بفرما؛ گذشتگان و اموات ما را ببخش و بیامرز؛ به مریض‌ها شفای عاجل عنایت بفرما؛ پروردگارا! وحدت، انسجام، برادری و محبت را بین خانواده‌ها، اقوام، خویشاوندان

و آحاد مردم ما روزافزون قرار بده؛ سایه عزت و اقتدار و عظمت رهبر حکیم انقلاب را بر سر مسلمانان جهان و مستضعفان عالم مستدام بدار؛ پروردگارا! ما را قدردان زحمات همه شهیدان گران قدر قرار بده؛ مخصوصاً هشت خورشید درخشانده که نگاهشان به پیغمبر و آل پیغمبر علیهم‌السلام بوده و استان و مملکت ما را نورانی کردند. امروز در سراسر کشور چهارصد شهید آوردند که هشت شهید بزرگوار در استان ما [بودند]؛ فرج مولا و صاحب ما را نزدیک بفرما.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ فِي مَشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا تَابِعِ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ
إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَّوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

